

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

خدمت همه سروران عزیزم، خانم ها و آقایان، برادران و خواهران گرامی عرض ادب و احترام و سپاس دارم و ارادت خود را خاکسارانه و حقیرانه تقدیمتان می کنم. همیشه از ابراز لطف و مرحمت شما متشکر بوده ام. امیدوارم که این بخش صحبت های امروزمان را هم که در شب مبارکی در خدمتتان هستیم، به دیده منت بنگرید و به دیده اغماض نگاه کنید و امیدواریم با این همفکری و با این همکاری ها بتوانیم جشن های پر فروغ تر و موفق تری را در ایام غدیر خم داشته باشیم.

همواره شب ها و روزهایی خدمت شما بودم که آن شب ها و روزها، روزهای مبارک و ایام خجسته ای بودند. از اتفاق امشب هم که شب عید سعید فطر است، توفیق داشتیم که در خدمت شما باشیم و این بار با زبان روزه و در شبی که شب تشکر و سپاسگزاری و پایان سی روز روزه داری است، خدمت شما بزرگواران هستیم. خدا را سپاسگزار و شکرگزارم. دست بوس و پابوس شما بزرگواران و خوبان روزه دار هستیم. امشب؛ چه شب مبارک و خجسته ای است. شب سپاسگزاری و شکر است. شب تصمیم و عزم برای اتفاق های خوب را رقم زد. امشب اتفاقاً شبی است که باید با شور و انگیزه ای مضاعف وارد بحث خدمتگزاری به اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام علی الخصوص آقا امیرالمؤمنین علیه السلام باشیم. امشب وقت آن است. همین لحظات پایانی که به اندازه تمام این ماه مبارک، خدا بندگان عاصی و گناهکارش را از بند آتش می رها کند.

امشب وقت آن است که وقتی پاک شدیم، وقتی طاهر و مطهر و مبارک شدیم، می توانیم قصد کنیم برای اینکه با این سرمایه عظیم و با این ثروت هنگفت باید چه کنیم؟ باید خدمتگزاری کنیم اما افزون تر، بیشتر، خالصانه تر و خاص تر برای اهل بیت علیهم السلام به ویژه آقا امیرالمؤمنین علیه السلام و اعتلای نام مبارک پدر مهربانمان، امام زمان عجل الله تعالی فرجه چه شبی بهتر از این و چه ساعتی بهتر از این که ساعات پایانی سی روز روزه داری و پایان این ماه مبارک و این ضیافت الله است؟ وقت خیلی قشنگی است. زمان خیلی مساعدی است. در این دقایق پیش رو قصد دارم که با شما در رابطه با انگیزه بیشتر و کمی در رابطه با ظرافت های کار جشن غدیر خم گفتگو کنم. امیدوارم که بتوانم در این چند دقیقه که برای شما مزاحمت دارم، موفق شوم آنچه که باید و شاید خدمتتان عرض کنم. دعایمان کنید و ما هم دعاگوی شما هستیم.

مرحله اولی که باید خدمتتان عرض کنم، تشکر و شکرگزاری و الحمد لله رب العالمین گفتن، شکر زبانی، شکر قلبی و شکر عملی است به درگاه خداوند متعال.

ما در آغازِ خَدَمَاتمان به ساحت قدس ائمه طاهرين علیهم السلام و پیشگاه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله باید بدانیم که این موهبت بزرگ شکرگزاری می خواهد. ما باید اول از درگاه خداوند متعال تشکر کنیم. خدایا ممنونیم که ما را سر این سفره نورانی و مبارک نشاندی. خدایا ممنون هستیم که ما را در این ضیافت الله دعوت کردی. چه آنهایی که توفیق داشتند روزه گرفتند، چه بزرگوارانی که به دلایل مختلف جسمی و بدنی نتوانستند این ماه مبارک را روزه بگیرند. فرقی ندارد، آنها هم دعوت شده اند و خداوند همه را می بخشد. هر بنده ای که امروز بگوید: **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَ لِوَالِدِنَا وَ لِوَالِدِي وَ لِوَالِدِيهِنَا**. خدایا همه ما را ببخش، همه ما را. خداوند متعال به بزرگواری و ارحم الراحمین خودش ان شاءالله همه را می بخشد. امروز به اندازه تمام روزهای ماه مبارک رمضان بنده ها را می بخشد و می آمرزد. آیا این شکر ندارد؟ آیا این تشکر نمی خواهد؟ اینکه این همه توفیق، این همه محبت، این همه لطف از درگاه الهی به ما رسیده است. آیا این ها سپاسگزاری نمی خواهد؟ حتما می خواهد!

وقتی که نگاه می کنیم و می بینیم که اگر کسی برای ما چای می آورد، همه ما ناخودآگاه تشکر می کنیم و می گوییم: ممنون، دست شما درد نکند. آن فرد هیچ وقت به آن تشکر ما احتیاجی ندارد، بلکه این از ادب و احترام و شخصیت ماست که به او می گوییم دستت درد نکند. فارغ از اینکه به لحاظ وظیفه باید به خدای متعال بگوییم: خدایا سپاسگزار تویم، **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، شکر لله**، همه تشکر و سپاس و ستایش فقط مخصوص توست. اما اینکه آدم فکر می کند اهل ادب است و شخصیت اجتماعی او طوری است که اگر کسی برایش لیوانی آب بیاورد، تشکر می کند، قابل ستایش است. در حالی که کسی که آب را می آورد، هیچ احتیاجی به تشکر ندارد.

اینکه ما می گوئیم **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** یک توفیق و یک محبت خدادادی است. بسیاری هستند که به آنها توفیق **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** گفتن عطا نشده است. بسیاری هستند که زبانشان به **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** گفتن نمی چرخد. این محبت خاصی است که خدا به ما و همه دوستداران اهل بیت علیهم السلام و همه بندگان خالص و همه مؤمنین لطف فرموده است. اما آیا شکر همه کرامات الهی با **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** گفتن تمام می شود و به سرانجام می رسد؟ ما شکر خدا را برقرار کرده ایم؟ باید راجع به این مسئله فکر کرد.

همانطور که می دانید، شکر مراتب زیادی دارد و سه مرتبه اصلی آن عبارت است از: شکر قلبی (اینکه آدم در قلبش شکرگزار باشد)، شکر زبانی (با زبانش **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** بگوید)، و شکر عملی (در عمل و رفتار هم این شکرگزاری را انجام دهد). ما نمی توانیم بدون اینکه شکرگزار باشیم، بدون اینکه از خدا تشکر کنیم و سپاسگزار او باشیم، قدم از قدم برداریم. این هم موهبتی است که خدای متعال لطف فرموده است.

می خواهیم به روایت زیبا و جالبی راجع به شکرگزاری اشاره کنم که نتیجه خیلی مهمی را با همدیگر بگیریم و آن وقت می توانیم برای غدیر یک تصمیم جانانه و جدی بگیریم.

بسیاری از شما حتماً دیده اید که در بالای سر بعضی از خانه های فاخر و خوب نوشته اند: **(هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي)**

خیلی ها این عبارت را زده اند و عبارت خوب و زیبایی است. اما معمولاً به ادامه این آیه مبارکه از **سوره نمل (آیه ۴۰)** کسی توجه نمی کند. حال می خواهیم این آیه را با هم بخوانیم و بینیم و شما تأمل ویژه ای روی آن بکنید. خیلی از آیات هستند که فقط یک قسمت از آن را می خوانیم و به بقیه آن توجه نمی کنیم. مثلاً: **(قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ)** را اگر توجه کنید، در خداوند ادامه آن گفته است که برای عبرت تان بروید و ببیند که عاقبت این گناهکاران و طاغوت ها چه شده است و بعد راه خودتان را پیدا می کنید. در حالی که ما فقط ابتدای آن **(قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ)** را می شنویم. و همینطور برای آیه **(هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي)** دقیقاً کلمه بعدی **لِيُنلُونِي** است. وقتی حضرت سلیمان علیه السلام آن تخت را نزد خود یافت، فرمود: «این فضل و عطای پروردگار من است.»

فَلَمَّا رَأَهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيُنلُونِي أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرْ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي

عَنِي كَرِيمٌ. این فضل و عطای پروردگار من است. هذا من فضل ربي.

تا مرا ببازماید که شکرگزار هستم یا کفران می کنم. و هر که شکر کند، برای نفع خودش شکر کرده و هر کس کفران کند، خدای من بی نیاز و بزرگوار است.

بینید وقتی که می گوئیم **هذا من فضل ربي**، این فضل و کرم و لطف پروردگار برای آزمایش و امتحان شما است تا شما را ببازماید که بینیم شکرگزار هستید یا کفران می کنید. ما باید شکرگزار باشیم. شکرگزار نعمت ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام. شکرگزار پیامبری پیامبر خاتم حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم، شکرگزار اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام باشیم. شکرگزار ایمان و انتظار حضرت صاحب الزمان عجل الله فرجه باشیم. بعد چه می شود؟ برای آزمایش شما است. بله بعد وقتی که شکرگزاری می کنیم، می بینیم که نعمت هایمان افزایش پیدا می کند و این فرمول طلایی است.

لِيُنلُونِي أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرْ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي

اگر شکرگزار باشید، حتماً نعمت ها برای شما زیاد می شود. اگر شکرگزاری نکنید، قطعاً نعمت های خود را برای شما زیاد می کنم و اگر کفران کنید، همانا عذاب من سخت است.

می خواهیم از محضر مبارک همه شما خواهش کنم که امشب که شب تشکر است، شب شکرگزاری است. شب شکرگزاری برای اینکه توانستیم این ماه را به سلامت ان شاء الله بگذرانیم، از خدای متعال تشکر ویژه کنیم و سجده جانانه کنیم. خدایا ممنونت هستیم که ما را در این درگاه پذیرفتی. خدایا ممنونت هستیم که با ولایت امام زمان عجل الله فرجه با ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام، با حرف گوش کردن پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ما را سر این سفره مهمان کردی. خدایا چگونه باید تو را شکرگزاری کنیم، نمی دانم. خدایا چگونه می توانم حق شکر تو را ادا کنم، در حالی که هرگونه شکرگزاری من از تو، احتیاج به شکر دیگری دارد. واقعیت این است که من قصدم از اینکه این همه امشب می خواهم

راجع به شکرگزاری با شما گفت و گو کنیم، برای این است که باید به هدف خیلی بزرگی دست پیدا کنیم تا آن وقت طرح ها و ایده های خیلی بزرگ جشن غدیر خم از دلمان بجوشد.

کمی دیگر راجع به شکر با هم گفت و گو کنیم، بعد عرض می کنم مقصود اصلی ام چیست. در **مناجات الشاکرین** اینگونه آمده:
و خدایا چگونه می توانم حق شکر تو را ادا کنم در حالی که هرگونه شکرگزاری من از تو، احتیاج به شکر دیگری دارد. پس هرگاه تو را حمد گویم، بر من لازم می شود که دگر بار حمد تو را باز گویم.

همین که می گویم خدایا شکرت، دوباره باید بگویم خدایا شکرت. اما حدیث زیبا را نگاه کنید که امام صادق علیه السلام چه می فرماید. این حدیث در **اصول کافی** باب شکر است. حدیث ۱۳. در کتاب فوق العاده **آقای دکتر بنی هاشمی** شکر نعمت هم - که این کتاب، بسیار بسیار کتاب مفیدی است و عاجزانه و ملتسانانه از شما خواهش می کنم که این کتاب را حتما مطالعه بفرمایید - به این حدیث اشاره شده است.
خداوند عزوجل، به حضرت موسی علیه السلام وحی فرمود: ای موسی؛ حق شکر مرا ادا کن. حضرت موسی علیه السلام عرضه داشت: ای پروردگار من، چگونه حق شکر تو را ادا کنم در حالی که هیچ شکری نیست که با آن شکر تو را به جا آورم. مگر اینکه در همین شکرگزاری هم نعمت تو شامل حال من شده که توانستم شکر کنم. خداوند فرمود: ای موسی؛ حال که فهمیدی معرفت و توفیق شکرگزاری نعمتی از جانب من است، شکر مرا (چنانکه سزاوار است) به جای آورده ای.

خدایا من به خودی خود حتی قادر به شکرگزاری تو نبودم. خدایا تو لطف کردی. ممنونت هستم که این **الحمد لله رب العالمین** گفتن را بر زبان من جاری کردی. این **الحمد لله رب العالمین** گفتن را بر من عطا فرمودی. موهبت شکرگزاری خود را به من عطا فرمودی. خدایا ممنون و سپاسگزارت هستم.

اما وقتی جلوتر می رویم، باید بفهمیم که اگر می خواهیم شکر کنیم، باید از تمام واسطه های نعمت تشکر کنیم. نمی شود فقط خدا را شکر کرد و به واسطه های نعمت توجه نکرد. هیچ وقت به هیچ بنده ای هیچ نعمتی از جانب خدا نمی رسد؛ مگر این که کامل باید شکر کند. و آن شکر این است که از تمام ایادی رسیدن نعمت تشکر کند. چه کسانی که آن نعمت ها را به ما داده اند و چه کسانی که باعث شده اند که این نعمت بزرگ به ما برسد.

غدیر از کجا آمد؟ محبت امام زمان علیه السلام از کجا آمده؟ عشق به اباعبدالله الحسین علیه السلام از کجا آمده؟ همینطوری خودمان به خودمان رسانده ایم؟ نه اینطوری نبوده. خیلی ها کمک کرده اند. خیلی ها واسطه شده اند. خیلی ها در این حلقه حلقه ها زنجیر شدند تا این محبت و موهبت به ما رسیده و این نعمت به دست ما رسیده است. پس باید از همه آن ها تشکر کنیم. هرکسی که واسطه بوده، برای اینکه این نعمت به ما رسیده، از تمام روات حدیث، از تمام فقها، از تمام علما، از تمام شهدا، از تمام آموزگاران و اساتید و... از همه و همه باید تشکر کنیم.

بیشتر از همه پدر و مادرمان. بیشتر از آن ها از امام زمان علیه السلام که واسطه اصلی رسیدن این نعمت به ماست. امام صادق علیه السلام فرمودند که اگر دیدی روزی ات کم شده است، زیاد طلب مغفرت و استغفار کن. زیرا خدای متعال فرموده است: از خدایتان طلب مغفرت کنید؛ زیرا که بسیار بخشاینده است تا از آسمان به صورت سیل آسا بر شما ببارد و شما را به واسطه اموال و پسران کمک کند. امام صادق علیه السلام فرمودند: منظور در قیامت برای شما باغ ها و رودهایی قرار دهد. منظور در آخرت است.

روزی هیچ وقت قطع نمی شود بلکه کم می شود و سختی می آید. وقتی روزی کم می شود، می گویند زیاد استغفار کن تا به وسیله این استغفار خدا این نعمت را برایت بیاورد. استغفار کردن به چه واسطه هایی برایمان آمده؟ خدا این نعمت ها را قطع کرده به چه خاطری؟ به خاطر اینکه نعمتی که شکرش به جا آورده نشود، مانند گناهی است که آمرزیده نشود.

خیلی عجیب است! خیلی عجیب است! خیلی عجیب است! باید ما توجه کنیم به این که استغفار کنیم.
خدایا! روزیمان کم شده، گرفتاری هامان زیاد شده. می فرمایند استغفار کن که روزیت زیاد شود که راه گشایش برایتان باز شود. بعد می بینیم وقتی که این استغفارها را انجام می دهیم، ان شاءالله راه ها گشایش پیدا خواهد کرد. بعد می بینیم بعضی از این راه ها به چه دلیل بسته شده است. به دلیل اینکه ما از کسانی که باعث و واسطه این نعمت ها هستند، تشکر نکرده ایم. وقتی استغفار می کنیم، راه باز می شود. وقتی تشکر نکنیم، شکر آن نعمت گذاشته نمی شود. یکی از ارکان شکرگزاری نعمت، تشکر از واسطه هاست. به یک روایت زیبا توجه کنید. این بخش صحبت هایم را ختم خواهیم کرد تا نتیجه گیری کنیم.

امام سجاد علیه السلام فرمودند. خداوند تبارک و تعالی روز قیامت به یکی از بندگان می فرماید: آیا از فلان شخص از مخلوقات من تشکر کردی؟ پس می گوید من از او تشکر نکردم اما ای پروردگار من؛ شکر تو را به جای آوردم. خداوند متعال می فرماید: چون از او تشکر نکردی، شکر مرا هم به جای نیاوردی. سپس امام فرمودند:

شاگردترین شما نسبت به خداوند، شاکرترین شما نسبت به مردم است.

دوستان عزیز و سروران گرامی! امروز روز تشکر از پدر و مادرمان است. روز سپاسگزاری از آموزگارانمان است. روز سپاسگزاری و دست بوسی همه کسانی است که ما را در نوکری و خدمتگزاری به امام زمان علیه السلام به یک جایی رساندند. خدای عزوجل امر فرموده که شکر او و پدر و مادر انجام شود. پس کسی که شکر پدر و مادرش را ادا نکند، شکر خدای متعال را نیز انجام نداده است. این فرمایش امام سجاد علیه السلام است. خیلی حرف مهمی است. امشب، شب تشکر و سپاسگزاری است. می خواهیم همه با هم به در خانه امام زمان علیه السلام برویم و بگوییم: یا صاحب الزمان! پدر مهربانمان! قربانتان بروم، دورتان بگردم، فدایتان بشوم. چه قدر شما خوبید. چه قدر آقاید. چه قدر بزرگوارید. آمده ایم از شما تشکر کنیم. سپاسگزاری کنیم. آقا جان ممنونتان هستیم. ممنونیم که شما واسطه شدید که ما بندگی خدا را کنیم. و همه با هم با اقتدا کردن به امام زمانمان، به خدای متعال بگوییم: خدایا ممنونیم. چه خدای خوبی هستی. چه قدر **أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** ات را فهمیدم، وقتی به گناهان زیاد خودم نگاه کردم و دیدم تو شاهانه بخشیدی. یک نمی از **یَمِ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** ات را وجدان کردم که منی که این قدر سیاه و حقیر و ذلیل و مسکین و فقیر هستم، این طور آقایی کردی در حق من.

همیشه وقتی گرفتاری ها می رسد، می گوییم خدایا چرا من؟ می خواهیم به سروران خودم عرض کنم که بیایم اکنون که خدا به ما نعمت داد که ماه مبارک رمضان را روزه دار باشیم و یک عبادت مختصری کنیم و یک خرده هوای بندگی مان را داشته باشیم، چرا الان نمی گویی: خدایا چرا من؟ آیا این سوال الان روا نیست که بگوییم خدایا چرا من؟ من با این همه روسیاهی ام. چرا مرا برگزیدی برای اینکه من بتوانم و توفیق داشته باشم، در این ماه رمضان، روایت بخوانم، قرآن بخوانم، روزه بگیرم، عبادت کنم، افطار. خدایا چرا من؟ این همه بنده ات هستند و رها می چرخند، می خورند و می آشامند. خدایا چرا من؟ این سؤال کلیدی است که هر وقت گرفتاری و مرضی و نقصان به ما می رسد، می پرسیم. ای بابا چرا ما باید این جا بدبختی بکشیم؟ این قدر بیچارگی چرا ما؟ حالا الان آیا روا نیست که این سؤال را بپرسیم؟ خدایا از بین همه بندگان، چرا من؟ خیلی **ارحم الراحمین**. خیلی خوبی. قربانت بروم. ممنونت هستم. نمی دانم چه جوری باید از تو سپاسگزاری کنم؟

حالا که تمام شده است. شب عید فطر است، شب سپاس و تشکر است. می خواهم خدایا به تو بگویم که خدایا می شود خواهش کنم که اگر می خواهی به ما جایزه ای بدهی، جایزه ای بدهی که در خدمتگزاری عید بزرگ ولایت، عید غدیر خم همه سرافرازانه، سربلندانه، همه موفق و مؤید و همه منصور باشند. خدایا می شود به ما توفیق دهی که بتوانیم نام امیرالمؤمنین و مرام امیرالمؤمنین علیه السلام را در غدیر بلند آوازه کنیم. حتماً می شود. ما قصد کردیم. گفتیم خدایا ما را در این راه موفق بدار.

دوستان عزیز و سروران بزرگوار من! پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله یک حدیث بسیار زیبا می فرمایند: مثال تو یا علی! مثال سوره توحید است. (هر کس یک بار سوره توحید را بخواند، گویی یک سوم قرآن را خوانده است. هر کس دو بار سوره توحید را بخواند، گویی دو سوم کلام الله مجید را ختم کرده است. هر کس سه بار سوره توحید را بخواند، گویی کل قرآن را ختم کرده است). یا علی! مثال تو مثال سوره توحید است. هر کس با **قلب**، تو را دوست بدارد، یک سوم ایمان نزد اوست. هر کس با **قلب** تو را دوست دارد و با **زبان** بگوید و به تو ابراز عشق و محبت و معرفت کند و با **زبان** بگوید تو را دوست دارد، دو سوم ایمان نزد اوست. هر کس که با **قلب** تو را دوست بدارد و محبت تو را بر **زبان** جاری کند و تو را در **عمل** یاری کند، گویی همه ایمان نزد اوست.

دوستان بزرگوارم! شما که در قلب امیرالمؤمنین علیه السلام را دوست دارید و بر زبان هم جاری می کنید، بسم الله. در عید غدیر خم فرصت مهیا است و برای یاری و نصرت عملی آقا امیرالمؤمنین علیه السلام زمینه آماده می باشد.

همه این ها را گفتم برای اینکه دو نتیجه مهم را عرض نمایم:

- تشکر از ارکان و واسطه های نعمتی که در راه خدمت غدیر در مسیر راه ما قرار گرفته است که در رأسشان امام زمان علیه السلام است.

- مثال سوره توحید و وجود نازنین امیرالمؤمنین علیه السلام.

دوستان عزیز و بزرگوار! اگر ما خالص و بی ریا باشیم، اگر تظاهر را کنار بگذاریم، نام و اسم و رنگ و لعاب خود را نادیده بگیریم، اگر ما مخلصانه وارد میدان نصرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه شویم، به خدا قسم طرح ها و ایده هایی که هرگز کسی به فکرش نمی رسیده، ناخودآگاه به ذهن و زبانمان جاری می شود. این ها همه نتیجه آن آتش درونی و آن سوز و گداز معنوی می باشد.

شما الان پاک شدید. الان که موقع استجاب دعاها فرارسیده است، از خداوند بخواهیم ما را در راه نصرت امام زمان عجل الله تعالی فرجه و در راه نصرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام منصور و مؤید و موفق بدارد. از آن طرف هم خودمان شروع کنیم زنگارهای قلبی مان را که بر آینه وجودمان هست، بزدااییم و وارد شویم.

- خالص باشیم و با خلوص و مخلصانه حرکت کنیم.

- خودمان را در منظر تابش روایات و آیات قرآن قرار دهیم.

- از پدر و مادرمان بخواهیم برایمان دعا کنند و همواره خشنود و راضیشان نگه داریم و از آن ها تشکر نماییم.

- همواره با امام زمانمان به گفتگو بنشینیم. در نیمه شعبان بسیار صحبت کردیم و خداوند توفیق داد که در همه گروه ها بر اینکه با امام

زمانمان حرف بزنییم، مانور دادیم و صحبت کردیم. همه این ها واقعاً توفیقی بودند و گرنه ما کجا و این فکرها و ایده ها کجا؟

همه با هم گفتیم می خواهیم با امام زمان عجل الله تعالی فرجه صحبت کنیم و برکات و آثار اعجاب انگیزی شامل حال دوستانمان شد و در این امر قطعاً

موفق بودید و پیروزمند شدید. با امام زمان عجل الله تعالی فرجه صحبت کنیم و طرح ها را با ایشان در میان بگذاریم و درباره جشن ها با امام زمان عجل الله تعالی فرجه

صحبت کنیم. خودتان را همواره در محضر مبارک امام زمان عجل الله تعالی فرجه ببینید. با این کارهاست که طرح ها بوجود می آید و جشنمان به نحو

احسن برگزار می گردد و مجلسمان را گرم می کند. از نعمت گفتگو با امام زمان عجل الله تعالی فرجه غافل نشویم.

طرح ها و جشن های متعددی هست، اما خواهشمندم از محضر مبارک امام زمان عجل الله تعالی فرجه بخواهید. چند طرح بود که من فکر می کردم بتوانیم

امروز با همدیگر بیشتر صحبت کنیم. در رابطه با «انگیزه و شور بیشتر در غدیر» و عنوان جلسه را هم همین گذاشته بودیم و ما حالا یا به

لحاظ کسالت فکری ای که فکر نمی کردم قبل از افطار آنقدر سخت باشد، با همدیگر به گفتگو بنشینیم و هم روز خیلی پر کش و قوسی

را سپری کرده بودم، دلم می خواست که با یک هیجان بیشتر، با یک انگیزه بیشتری در خدمتتان باشم، اما عذرخواهم از اینکه نتوانستم

خیلی با انگیزه و با حرارت و هیجان صحبت کنم. به شما قول می دهم که یک ربع را در آستانه غدیر در رابطه با کار بیشتر و هیجان

بیشتر با همدیگر گفتگو کنیم.

قسمت آخر عرائض را با چند طرح اساسی به خاتمه می رسانم. دو طرح تقریباً نیمه جدید هست که من پیشنهاد دارم برای غدیر داشته

باشیم:

۱. طرح مشاعره

از شعرهای حماسی استفاده کنیم و نوجوان ها وارد این عرصه شوند. حتی دوستانی که مثلاً بین سن راهنمایی هستند، حدود پنجم و

ششم دبستان، تا سوم و چهارم راهنمایی باشند یا اینکه جوان باشند. خلاصه بُرنایی صورت این افراد برای مردم و مخاطبین گیرا است.

شروع کنیم به مشاعره و خواندن شعرهای حماسی از امیرالمؤمنین علیه السلام. مثلاً فرض بفرمایید شاهنامه خوانی را دیده اید چه شکلی است؟

شعرهای حماسی قوی، راجع به محبت امیرالمؤمنین علیه السلام و معرفت ایشان و غدیر بخوانیم. می تواند یک برنامه ۱۵ دقیقه ای باشد. خیلی با

ریتم تند و ضرب آهنگ مناسب و جذاب و گیرا باشد. مشاعره باید از قبل تمرین شود. یعنی افراد دعوت می شوند. هر کدامشان مثلاً ۵

بیت، ۱۰ بیت از امیرالمؤمنین علیه السلام و فضیلت های ایشان بلد هستند. آماده می شوند. می گوئیم خب، مشاعره امشب را شروع می کنیم.

همه شعرها راجع به امیرالمؤمنین علیه السلام است. این ها شروع می کنند به شعر خواندن پشت سر هم و با ریتم تند و وسط آن هم می توانیم

هم وکال بگذاریم و هم سرودهای حماسی بگذاریم. بعد از مثلاً ۲ دور گذشتن، مردم به هیجان و وجد می آیند و برنامه خیلی خیلی جذاب و

گیرایی خواهد شد ان شاءالله. راجع به این برنامه بیشتر فکر کنید و ببینید که این برنامه را می شود انجام داد یا نه.

۲. طرح مسابقه خواندن آیات قرآن و روایات در فضیلت امیرالمؤمنین علیه السلام

دومین برنامه، برنامه مسابقه ای است که مثل همین مسابقه مشاعره است. منتها با این رویکرد که ما می گوئیم فرض بفرمایید بیاییم

راجع به فضیلت های امیرالمؤمنین علیه السلام آیات قرآن بخوانیم و از اهل بیت علیهم السلام حدیث بخوانیم. فقط ملاکمان این است که فضیلت

امیرالمؤمنین علیه السلام را بخوانیم. بگوییم: مردم حاضر هستید با همدیگر مسابقه را داشته باشیم؟ می گویند بله. خب شما یک فضیلت بخوانید. اولین نفری که هست، شما بخوان. می گوید «**من کنت مولاة فهذا علی مولاة**». احسنت، بگویند از کجا هست؟ می گوید از **خطبه غدیر** و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند. به به! نفر بعدی و همه می گویند، اما حول فضیلت امیرالمؤمنین علیه السلام مثلاً می گوید لیلۃ المبیّت، **حدیث منزلت**، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند مثال من و امیرالمؤمنین علیه السلام مثال موسی و هارون علیهم السلام است. منتها بعد از من پیامبری نیست. ببینید این **حدیث منزلت**.
حدیث لیلۃ المبیّت. من کنت مولاة فهذا علی مولاة.

همینطور ادامه دهید. ملاک فضیلت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و مردم حدیث بخوانند. به شما قول می دهم یک چرخ می زنی، هر کس که مثل من لکنت داشت، یعنی یک خورده آرام گفت یا نتوانست بگوید، یادش نبود یا حضور ذهن نداشت، در این مسابقه می سوزد. ما می توانیم ۱۰ نفر را دعوت کنیم، روی سن بیایند. بگوییم کسانی بیایند که بلد هستند از فضایل امیرالمؤمنین علیه السلام صحبت کنند و حدیث بخوانند. می آیند و پشت سر هم و بدون انقطاع، با ضرب آهنگ تندی جلو می روند و می سوزند. ما با این مسابقه به مردم یاد می دهیم و به خودمان می آموزیم که فضایل امیرالمؤمنین علیه السلام را که این همه بلدیم، حضور ذهن پیدا نکنیم و حاضر جواب شویم. در بسیاری از مواقع که شما مثلاً داخل تاکسی هستی یا در جمع دوستان و مهمانی هستی، مثلاً می بینی که هیچ چیزی نمی توانی راجع به امیرالمؤمنین علیه السلام بگویی. خب این خیلی بد است. با اینکه این همه خوانده ایم، این همه بلدیم، ولی حاضر جواب نیستیم. این حضور ذهن را نداریم. ما در خانواده هایمان هم می توانیم این مسابقه را برگزار کنیم که خواهش می کنم برگزار کنید. این کمک می کند که ما اولاً فضایل را بیشتر یاد بگیریم و بیشتر آماده و حاضر جواب باشیم. این هم یک طرح دیگر مختصر و خیلی مقدماتی هست که برای غدیر پیشنهاد داشتم. شروع کنیم به کار کردن ان شاء الله.

نکته مهم دیگری که خواهش می کنم حتماً به آن دقت داشته باشید این است که حتماً راجع به مباحله در ایام غدیر صحبت کنید و روی آن کار کنید. مباحله بسیار روز مهمی است و برای آن آیه مستقیم قرآن نازل شده است. این اتفاق میان مسلمانان و مسیحیان افتاده است. با توجه به آیات و روایات و تمام احادیث متواتر و آنچه در تاریخ آمده، پیامبر صلی الله علیه و آله به همراه تمام اهل بیت علیهم السلام برای مباحله رفتند و هیچ یک از خلفا و غاصبان حق پیامبر صلی الله علیه و آله در آن جمع حضور پیدا نکردند. روز مباحله پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: من با برگزیدگان امتم می آیم، و شما هم با برگزیدگانتان بیایید. و هر دو طرف دیگر را نفرین کنیم که هر کس دروغ می گوید، نفرین خدا بر او باشد و بر او بلا ببارد. مسیحیان نجران با تمام بزرگانشان می روند و پیامبر صلی الله علیه و آله نیز طبق آیه:

(فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ) (سوره آل عمران - آیه ۶۱)

پس هر که در این (باره) پس از دانشی که تو را (حاصل) آمده، با تو محاجه کند، بگو بیایید پسرانمان و پسرانتان و زنانمان و زنانتان و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فرا خوانیم. سپس مباحله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم. پیامبر صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را به عنوان نفسش، حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را به عنوان نسائکم، و امام حسن و امام حسین علیهم السلام را عنوان به عنوان ابائکم همراه خود برای مباحله بردند و با این لشکر به مباحله رفتند. بارها گفته ام اگر به این توجه کنید، اگر پیامبر صلی الله علیه و آله با خود خلیفه اول ابوبکر را می بردند و یا خلیفه دوم عمر را و یا به عنوان نسائکم عایشه را با خود می بردند و این آیه صریح قرآن بود، آیا ما می توانستیم در غدیر خم قد بیافرازیم؟ آیا می توانستیم سر خود را بلند کنیم و راجع به اهل بیت علیهم السلام چیزی بگوییم؟ اگر اینگونه بود وهابی ها این را در بوق و کرنا می کردند که: آیه صریح قرآن است. و در تاریخ آمده که در مقابله اسلام و مسیحیت پیامبر صلی الله علیه و آله خلفا را برند. اگر اینگونه بود، ما چه می توانستیم بگوییم؟ در حالی که این واقعه تاریخی عظیم الشأن در ۲۴ ذی الحجه و چند روز بعد از غدیر است و ما اصلاً آن را نمی شناسیم! مردم جامعه ما اصلاً نمی دانند. چند سال است که به لطف بزرگواران و اساتید این روز بزرگداشت می شود و بقیه نیز به آن توجه می کنند. خواهش می کنم شما با قدرت و قوت بیشتر مباحله را مطرح کنید. جشن های غدیر را از روز غدیر تا ۲۴ ذی الحجه بگیرید، نه از قبل از غدیر که این روز مهم مطرح شود و مردم با آن آشنا شوند. پس خواهش می کنم که به غدیر و مباحله و همچنین ۲۵ ذی الحجه (تمام خیابان ها در ذی الحجه چراغانی است) توجه ویژه ای داشته باشید. مخصوصاً به چند روز بعد از غدیر. ان شاء الله در فرصت دیگری باز هم درباره طرح ها و ایده ها صحبت می کنیم.

سپاسگزارم از محضر مبارکتان. قسمت پایانی عرایضم را در دو - سه دقیقه پایانی عرض می کنم. چند روز قبل پدرم به علت عمل جراحی که داشتند، به بیمارستان رفتند و در آنجا بستری بودند و روزهای بسیار سختی را گذراندند. من شب تا صبح بالای سرش مراقبتش بودم. می گویند نگاه کردن به چهره پدر و مادر، گویی نگاه کردن به کعبه است و باعث ریختن گناهان می شود. من چند وقتی است که مادرم را از دست داده ام. خداوند تمام رفتگان را بیمارزد و غریق رحمت کند و مادر عزیز مرا هم رحمت کند. مادر بسیار خوبی داشتم الحمدلله اما رفتند و فراقش بسیار مرا سوزانده و بسیار صبر بر این مصیبت سخت است. ان شاءالله خدا لطف کند و ما را ننگه دارد. من که مادر ندارم و پدرم هم در بیمارستان که بستری بود، خیلی آسیب خوردیم - کاری ندارم - می خواهم به شما بگویم که فرصت نیست. خیلی زیاد تا ابدالدهر که ما بتوانیم دست بوس و پابوس مادر و پدرمان باشیم. به پدر خود کمک کنید. به مادر خود کمک کنید. با آن ها خوب صحبت کنید. با آنها گل بگویید، گل بشنوید. دست آن ها را، پای آن ها را ببوسید. بعضی موقع ها ما روی مان نمی شود برویم مثلاً پای مادرمان را ببوسیم، پای پدرمان را؛ ولی این تخیلات را از خودتان دور کنید و بروید این کار را انجام دهید. اثرات بسیار عجیبی در گشایش کارهایتان دارد.

بابا که گفتند: «یک ذره بابا به من آب می دهی؟» گفتم: «باشد! مخلصت هم هستم!» آمدم بلند شوم، برادرم گفت: «داداش! من می برم» برادر کوچکترم هم که آنجا ایستاده بود، گفت: «نه! نه! داداش شما بنشین من می برم».

امام زمان علیه السلام آقای روزگار هستند، سرور کائنات هستند. ایشان علیل و ذلیل و - اعوذ بالله! زبانم لال! - ناتوان نیستند. آقایان! و خانم ها! امروز که ما توفیق داریم خدمتی به امام زمان علیه السلام انجام دهیم، این لطف و آقایی و بزرگواری ایشان است که به ما دارند. وگرنه پدر من فوقش این بود که با سختی بلند می شد و آب را بر می داشت و می خورد. اینکه گفت: «بابا! به من یک کم آب بدهید» نه اینکه او نمی تواند، نه اینکه او خیلی ناتوان است، نه! این لطف را می خواست بکند. گفت «بابا! یک ذره آب به من بدهید». برادرم گفت «نه! من می دهم» آن یکی برادر گفت: «نه! من می دهم» همه آمدند که یک لیوان آب بدهند دست پدر ما. خب خودت بلند شو بیا دیگر. در بسیاری از مواقع می گوید: «فلانی مثلاً این کار را انجام بده» - «نه بابا! ولش کن! خودت بکن دیگر!»

آقایان! خانم ها! اگر به ما بگویند که «آقا! بیا برای غدیر یک کاری کن، یک خدمتگزاری انجام بده» ما چه می گوئیم؟ ما می گوئیم: «نچ! بابا ولش کن! الان نمی توانم، نمی رسم، امسال که اصلاً حرفش را زن، گرفتارم». مثل همان می ماند که پدرم به من گفت: «به من یک کمی آب بده» من بگویم «الان نمی توانم. حال آن را ندارم. خوابم. مگر نمی بینی من اینجا نشسته ام» - همین حرف هایی که همیشه می زنیم - «بابا خیلی خب یکی دیگر بیاورد! هیچ کسی نیست حالا شما به او بگوی؟ باید حتماً به من بگوی؟»

عزیزان من! امام زمان ما نیازمند کمک ما نیست. این را آشکار آشکار بدانید و واضح و روشن عرض می کنم. ایشان لنگ ما نمی ماند، ایشان ناتوان نیست. ایشان - نعوذ بالله! نستجیر بالله! خاک بر دهانم! - نیازمند نیست. ما هستیم که به کمک کردن ایشان، به نصیحت کردن ایشان نیازمند هستیم. ما هستیم که تا می گویند «آقا! یک پرچم می خواهند برای امیرالمؤمنین علیه السلام بزنند»، باید بگوئیم «ما! ما! ما! ما می زنیم! ما می زنیم!» تا بگویند «آقا! یک کسی را بیاور، کمکی بکنند» باید بگوئیم «آقا! آقا! من می آیم! من می آیم! اصلاً به هیچ کسی نگویی ها! راضی نیستیم به کسی بگویی، فقط باید به من بگویی».

یا صاحب الزمان! راضی نیستیم به کسی بگویی که «عید غدیر خم برای من چراغانی کن» فقط به خودم بگو. یا صاحب الزمان! من راضی نیستیم به کسی بگویی «برای من شبیه این جوان را جواب بده» نه! نه! من جواب می دهم! من می نویسم! من حرف می زنم! من جشن می گیرم! من چراغانی می کنم! من شیرینی می دهم! من شیرینی می خرم! به قدر بضاعتم نه فوق بضاعتم. پول ندارم شیرینی بخرم؟ عیبی ندارد! شیرینی که می توانم پخش کنم. پول ندارم که خانه بزرگ بگیرم، جشن بگیرم؟ خانه بزرگی که در اختیار من است، می توانم جارو بزنم، می توانم کفش جفت کنم، می توانم سلام علیک کنم، می توانم به صورت مردم لبخند بزنم.

آی مردم! کسی که در روز غدیر خم به صورت مردم لبخند بزند، خدا گناهان او را مثل برگ خزان می ریزد (فرمایش امام رضا علیه السلام).

مردم! کسی که در روز غدیر خم احسان کند، خدا احسان او را پاسخ خواهد داد.

ببینید اهل بیت ما در روز غدیر چه احادیث و روایات زیبایی فرموده اند. الان فرصت آن هست که راجع به این ها جستجو و پیدا کنیم. در تلگرام هایمان، در اینستاگرام هایمان، در فضای مجازی بفرستیم. مردم بدانند عید غدیر خم، چه وقتی هست. به خدا! پول، امکانات و ثروت شرط خدمتگزاری و نصرت امام زمان علیه السلام نیست! فقط یاری، فقط خودتان را می خواهیم. مثل همان هایی که امام حسین علیه السلام به او

گفت «فلانی بیا کمک ما» گفت «باشد! ببین اسبم و شمشیرم این ها همه اش مال تو! ولی خودم باید بروم به زن و بچه ام برسم» امام حسین علیه السلام گفتند «برو! اسبت را هم ببر! مالت را هم ببر! منالت را هم ببر! ما نمی خواهیم، ما خودت را می خواهیم».

امام زمان علیه السلام به خود ما احتیاج دارد. خواهش می کنم که مردانه مثل اصحاب حسین بن علی علیه السلام در روز عاشورا تمام شمشیرها را آخته کنید و همه پاشنه ها را بکشید. برای نصرت و خدمتگزاری به امام زانمان کمر همت ببندیم. امام غریبمان، امام عزیز و تنهایمان، امام طرید، امام فرید، امام شریدمان. امام عزیز و بزرگوارمان صاحب الزمان علیه السلام نیازمند نیست. این ماییم که به لطف او نیازمندیم. ماییم که به نوکری او نیازمندیم، ماییم که به کنیزی او نیازمندیم.

بسم الله الرحمن الرحيم

و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم و صلى الله على محمد و آله الطيبين الطاهرين

یا علی مدد!

آقا ما آمدیم در شب عید سعید فطر پس از سی روز خدمتگزاری و بندگی و عبادت و روزه داری؛ خدایا! از تو تعجیل فرج امام زمان علیه السلام را می خواهیم!

خدایا! از تو می خواهیم ما را برگزینی به نصرت امام زمان علیه السلام! وگرنه خیلی ها هستند که می توانند جای ما را بگیرند؛ اما نه! من! امام زمان علیه السلام - استغفر الله! جسارت می کنم! خیلی خودمانی می گویم! بین خودمان باشد! - امام زمان! مدیون من هستی، اگر بخواهی کاری انجام بدهی و به جای اینکه من را صدا کنی، یکی دیگر را صدا کنی. مرا صدا کن! قربانت بروم! من نوکرت هستم! من کوچکت هستم! من مخلص تو هستم! چه چیزی بالاتر از این که من نوکری تو ارباب نازنین را بکنم؟ قربانت بروم! مثل همیشه که به ما لطف کردی امسال هم برای غدیر لطف کن به ما و بگذار اسم امیر المؤمنین علیه السلام، اسم نازنین فاطمة زهرا علیه السلام، اسم قشنگ و زیبای خودت را ما بلند آوازه کنیم.

یا علی مدد

التماس دعا